

Βεροίας Παντελεήμων: Οι Άγιοι Ανάργυροι επισφράγισαν με το μαρτύριό τους την πίστη τους στον Χριστό

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© Antonios Monaxos IMBNK

Το απόγευμα της Δευτέρας, 30ης Ιουνίου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον Εσπερινό και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό των Αγίων Αναργύρων Νησίου.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων κηρύττοντας τον θείο λόγο ανέφερε χαρακτηριστικά: «Μεγάλων άξιωθέντες δωρεῶν πανεύφημοι, ἐν ταπεινότητι βίου ἐν τῇ γῇ ἐπολιτεύσασθε», ψάλλει ὁ ιερός ὕμνογράφος γιὰ τοὺς ἐορ-ταζομένους ἁγίους Ἀναργύ-ρους Κοσμά καὶ Δαμιανό, τῶν ὁποίων τῇ μνήμῃ πανηγυρίζει ἡ Ἐκκλησία μας καὶ ἰδιαίτερως ὁ ιερός ναός τῆς ἐνορίας σας.

Καί εἶναι ἀπόλυτα ἀληθές ὁ λό-γος τοῦ ὕμνογράφου, διότι ὄντως οἱ δύο ἅγιοι ἔλαβαν ἀπό τόν Θεό, ἀπό τόν ὁποῖον «πᾶσα δόσις ἀγα-θή καί πᾶν δώρημα τέλειον», με-γά-λες δωρεές. Δωρεά τοῦ Θεοῦ ἦταν οἱ ἀναρίθμητες θερα-πεῖ-ες καί

ιάσεις πού έπιτελοῦσαν οἱ δύο ἅγιοι ὅσο βρισκόταν στή γῆ, ἀλλά καί δωρεά τοῦ Θεοῦ εἶ-ναι τά θαύματα τά ὁποῖα ἔκαναν μετά τό μαρτύριό τους ἀλλά καί συνεχί-ζουν νά κάνουν μέχρι σή-μερα, σέ ὅσους τούς ἐπικαλοῦνται καί ζητοῦν μέ τα-πεί-νωση καί μέ πίστη τή βοήθεια καί τή σωστική ἐπέμ-βασή τους.

Ὅμως ὁ ἱερός ὑμνογράφος ἀντι-διαστέλλει τίς μεγάλες δωρεές, τίς ὁποῖες ἀξιώθηκαν νά λάβουν οἱ ἅγιοι Κοσμάς καί Δαμιανός μέ τήν ταπείνωση, μέ τήν ὁποία ἔζησαν κατά τήν ἐπίγεια ζωή τους, καί τονίζει ὅτι, παρότι ἔλαβαν μεγά-λες δωρεές, αὐτοί συνέχισαν νά ζοῦν μέ ταπείνωση.

Καί τό τονίζει αὐτό, διότι πολλοί ἄνθρωποι, ὅταν ἔχουν χαρίσματα, ὅταν ἔχουν ἱκανό-τη-τες, νομίζουν ὅτι αὐτά εἶναι προσωπικά τους ἐπιτεύγματα, προ-σωπικές τους ἐπι-τυχίες καί ἀποκτοῦν με-γάλη ἰδέα γιά τόν ἑαυτό τους καί φέρο-νται μέ ὑπε-ρηφάνεια καί ἀλαζο-νεία πρὸς τούς συνανθρώ-πους τους καί πολλές φορές ἀκό-μη καί ἀπέναντι στόν Θεό. Ξεχνοῦν, δηλα-δή, καί ξεχνοῦμε καί ἐμεῖς πολλές φορές ὅτι τίποτε ἀπό ὅσα ἔχουμε δέν εἶ-ναι δικό μας καί τίποτε δέν θά μπο-ρού-σαμε νά κά-νουμε χωρίς τή χά-ρη καί τή βοή-θεια τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεός μᾶς δίδει τή ζωή ἀλλά καί ὅλα ὅσα ἔχουμε στή ζωή μας, ὅχι γιά νά ὑπερηφανευ-ό-μεθα καί νά καυχώ-με-θα γι' αὐτά, οὔτε γιά νά κομπά-ζου-με καί νά νομίζουμε ὅτι εἴμεθα σπουδαῖοι καί μεγάλοι, ἀλλά γιά νά τά ἀξιο-ποιοῦμε πρὸς ὄφελος τῶν ἀδελ-φῶν μας, γιά νά τά ἀξιο-ποιοῦμε δοξάζοντας τόν Θεό, ὁ ὁποῖος μᾶς τά χάρισε, γιά νά τά ἀξιοποιοῦμε μέ ταπείνωση καί συναίσθηση τῆς ἀναξιότητός μας, ὅπως ἔκαναν οἱ ἑορταζόμενοι ἅγιοι Ἀνάργυροι, οἱ ἅγιοι Κοσμάς καί Δαμιανός.

Οἱ ἅγιοι Ἀνάργυροι, ὅπως λέγει ὁ ἱερός ὑμνογράφος, ὅχι μόνο δέν ὑπερηφα-νεύθηκαν ποτέ γιά τό χά-ρι-σμα πού τούς εἶχε δώσει ὁ Θεός νά θερα-πεύ-ουν τούς ἀνθρώ-πους, ἀλλά διακονοῦσαν πάντοτε τίς ἀνάγκες τους μέ ταπείνωση καί μέ ἀγάπη. Καί αὐτή ἡ ταπείνωσή τους ἔκανε τόν Θεό νά τούς δίδει ἀκόμη πε-ρισ-σότερη χάρη, διότι ὁ Θεός κατά τήν ὑπόσχεσή του «ταπεινοῖς δί-δω-σι χάριν». Ἔκανε ὅμως καί πολλούς ἀνθρώπους νά πι-στεύ--ουν στόν Χριστό, γεγονός πού ἐξόργισε τόν ρωμαῖο αὐτοκράτορα καί κά-λε-σε τούς δύο ἁγίους σέ ἀπολο-γία γιά τήν πίστη τους καί ἐντέλει τούς ὁδήγησε στό μαρτύ-ριο.

Ἔτσι οἱ δύο ἅγιοι Ἀνάργυροι, ὁ ἅγιος Κοσμάς καί ὁ ἅγιος Δαμια-νός, ἐπισφράγισαν μέ τό μαρτύριό τους τήν πίστη τους στόν Χριστό, αὐτή τήν ὁποία ὁμολογοῦσαν κα-θη-μερινά στή ζωή τους μέ τίς θε-ρα-πεῖες τῶν ἀσθενῶν, αὐτή τῆς ὁποίας ἔδιναν τή μαρτυρία μέ τήν ταπείνωση μέ τήν ὁποία ζοῦσαν καί ἀναστρε-φό-ταν στόν κόσμο.

Γι' αυτό και άξιό-θηκαν τόσης τι-μής και μετά τόν μαρτυρικό τους θάνατο και συ-νέχισαν και συνεχί-ζουν να θαυ-μα-τουργοῦν διά τῶν άγίων λειψά-νων τους και διά τῶν πρεσβειῶν τους, για όλους έμᾱς πού ζητοῦμε τή χάρη και τή βοή-θειά τους.

Γιατί ποιός από έμᾱς δέν προσ-τρέ-χει στους άγιους και θαυμα-τουρ--γούς Άναργύρους; Ποιός δέν ζητᾱ τή χάρη τους για τόν έαυτό του ή για κάποιο προσ-φιλές και οίκεϊο του πρόσωπο; Όλοι κατα-φεύ--γουμε σέ αυτούς, γιατί όλοι περι-βαλλόμεθα τήν άσθένεια τῆς ανθρωπίνης φύσεως και έχου-με ανάγκη τῆς βοηθείας τῶν άγίων θαυματουργῶν Άναργύρων ία-τρῶν έκτός από τή βοήθεια τῆς ιατρικῆς έπι-στή-μης.

Θά πρέπει όμως να μήν ξεχνοῦ-με, όταν προσ-τρέχουμε στους άγί-ους Άναργύ-ρους και ζητοῦμε τή βοήθειά τους, να τήν ζητοῦμε μέ ταπείνωση, και να μήν ξεχνοῦ-με τήν ταπείνωση και όταν λαμ-βά--νου--με τή θεραπεία και τήν ίαση πού ζητοῦμε. Διότι ή χάρη τοῦ Θεοῦ δέν συμπορεύεται μέ τήν ὑπε---ρηφάνεια, γι' αυτό και εἶναι ἀνα-γκαία και ή δική μας ταπεί-νωση για να λά-βουμε και να δια-τηρήσουμε τή χά-ρη τῆς ίάσεως πού ζητοῦμε, ἀλλά και για να έχου-με τή χάρη τοῦ Θεοῦ, ὅπως τήν εἶχαν και οἱ άγιοι Άνάρ-γυροι, για να μᾱς σκέ-πει και να μᾱς προστατεύει στή ζωή μας.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)